

персоналъ. Като централенъ между другитѣ тѣй наречени Цикладски острови, той е сѣдалище на префектура (Νομαρχία) за нѣкои отъ тия острови, па и сѣдалище на двама епископи, единия православенъ, другия католикъ, прѣдъ видъ на това, че островътъ е раздѣленъ на двѣ части, отъ които въ горнята, наричана *Ермуполисъ* (Ερμούπολις) живѣять гърци католици, а въ долнята — гърци православни. Тукъ сега азъ се усѣщахъ въ пълна свобода между свободенъ народъ. Тукъ сега, сѣдналь на единъ столъ прѣдъ едно оживѣно отъ голѣма навалица посѣтители кафене, азъ разгънахъ спокойно и прочетохъ безъ никакъвъ отъ никждѣ страхъ писмото, което ми бѣ донесено на парахода въ Цариградъ и което се намѣрва сега тукъ обнародвано по-горцѣ. Слѣдъ това първата мисль, която ми хрумна прѣзъ ума, като при-тваряхъ писмата си до моитѣ домашни, бѣше да почна още отъ тука запискитѣ си по това мое съвсѣмъ нечакано странствуване. Безъ тия записки нѣмаше май възможность за настоещитѣ сега тукъ бѣлѣжки или спомени. Параходътъ прѣнощувà безбурно въ пристанището прѣдъ о. Сира; но, когато да дигне котва рано на другия день, той се сблѣсна не знамъ какъ съ единъ другъ корабъ, та стана нужда да се спре отново, до като се разправи тазъ случка, и ние излѣзохме изъ пристанището едва кждѣ 7 часа сутринята.

IV.

Отъ о. Сира до о. Корфу.

Отъ о. Сира качи се на нашия параходъ между други и единъ нѣмецъ, весело, любезно, пѣргаво и духовито старче, съ което пжтувахъ и по море нѣколко дни и по сухо на желѣзницата до Виена, и което не